

delo. Ali ni Kristus tudi sam naročil: »Zberite koščke, da kje konca ne vzamejo!«

Kako varčujmo!

Mislimo si, da je naše gospodarstvo kakor tehtnica (bilanca). V eno skodelico dajemo prejeme, v drugo izdatke. Če gre skodelica za prejeme dol, vemo, da varčujemo. Skodelice za izdatke se je torej — ogibati, na njo ne nalagati, razen kar je res potrebno. Ti izdatki pa se naj omejujejo ne morda takrat, ko je sila, ko je potreba že tu, ampak že preje se naj gleda na to, da se vsaka stvar kar najdalje ohrani v dobrem stanju. Prvo delo za varčevanje je torej, da ohranjujemo obstoječe premoženje! Drugo, kar je potrebno, da pametno varčujemo, je to, da se ne ustrašimo malih, a pravočasnih izdatkov, da stanje premoženja zboljšamo. Ne bodimo kot oni kmet, ki ni hotel izdati denarja za en žebelj v podkovo konja. Konj pa je podkev zgubil, si je nogo pokvaril in postal za nič. Kar pa se izda, naj se izda po dobrem predvidanju, ali je stvar potrebna, ali je sedaj potrebna itd. Posebno prevdara to, če bi poleg tega, da napraviš izdatek, še — dolžen ostal! Nič dolžen biti, bodi nam ponos, nič dolžen biti, je že lep uspeh varčevanja!

Treba je šole varčevanja!

Kar se Janezek ni naučil, tudi Janez ne bo znal. Zato je treba že otroku vcepiti čut za varčevanje. Treba ga je navaditi, da ne dela škode, da shranjuje svoje skromne reči, ki jih pač imenuje »svoje«, da dobi pojem o hranilni knjižici itd. V tem oziru mora sodelovati dom, šola in naše gospodarske kakor tudi prosvetne organizacije. Mladina, ki še ne ve,

kako se premoženje težko pridobiva, tudi ne ve ceniti varčevanja, ako se je posebej za to ne izsola.

Hranilnica — središče varčevanja.

Po Sloveniji imamo že skoroda v vsaki župniji hranilnico. Naše hranilnice so rešiteljice našega narodnega gospodarstva. Kako so svoj čas vladali nad revnejšimi nekateri brez srčni oderuhi! Hranilnice in posojilnice so jih pregnale. Ako bi naša stranka ničesar drugega ne bila storila za slovenski narod kot le to, da je ustanovljala te hranilnice, je toliko storila, da mora vsak pošten Slovenec biti njen somišljenik.

Sedaj čaka naše hranilnice novo delo, ki naj bi se ga lotile z vso vneemo. Postanejo naj središče varčevanja. Po možnosti naj vpeljejo hranilnice, ali pa knjižice tudi s prav majhnimi vlogami. Delujejo naj v tem smislu, da se kot nagrado, darilo in tudi kot plačilo daje posebno mladim — hranilna knjižica! Hranilna knjižica bodi vsakemu doraščajočemu velika briga, skrb in veselje!

Na pot v zlato deželol

V letu 1848 je šel glas po svetu: »Pojdimo v zlato deželo Kalifornijo!« V tej deželi sta Marschal in švicarski general Sutter našla cele kupe zlata. Bila sta nekaj časa najbogatejša človeka sveta. Ne bom popisoval, kako sta živela, le to povem, da nista varčevala in da sta — umrla kot berača v hiralnici.

Ne v deželo, kjer bi ležalo zlata na kupe, ampak v deželo blagostanja, v deželo, kjer se ni bati bodočnosti za gospodarstvo posameznika in za celotno narodno gospodarstvo, pa pelje le ena pot: Pridnost in varčnost!

ski škofje izposlovali, da se bo lahko molitve pri cerkvenih obredih opravljalo v domačem jeziku. In zdaj, če boš slovensko molil, boš šel v pravoslavje, kakor dr. Korošec.«

»Saj liberalcem se to ne bo zgodilo, ker oni nič ne molijo, ne slovensko, ne latinsko, ne cigansko«, je nevoljno pripomnil šaljivec, ker tako debele laži, kot je Pucelj list skuhal v tem oziru, še on ni mogel prebaviti.

»Bodi no dobre volje«, ga je podražil župan. »Si strašno grd, če se jezno držiš. Saj vendar pojdeš na — svatbo!«

»Kam pa?« so seveda brž vsi poprašali.

»No, žerjavovci in puceljovci so se ja te dni »vzeli«. Sam Žerjav je vršil oklice v zagrebških listih. Priče so od kmetijcev Pucelj in Prepeluh, od demokratov pa Kramer in Žerjav. Za godca pride pa sam Maček iz Zagreba. Gostijo bodo obhajali v Celju!« Tako se je razvnel.

»Nehaj, nehaj!« ga je zopet miril župan. »Ti, gospodar, nam raje povej, kaka je res ta stvar!«

»Takole je«, je začel gospodar. — »Naši predbivši samostojnejši in biv-

ši radičevci so za zimo zlezli zopet v drugo suknjo, oblekli so si demokratski liberalni frak. Stopili so nam reč zopet nazaj v liberalno stranko in pravijo, da hočejo naprej zopet biti to, kar so svoj čas bili — gosposki liberalci. Kmetijski program, delo za kmeta itd., to jih več ne briga, oni imajo le eno delo: klerikalnega lintverja pobijati. Kar smo že svoj čas napovedovali, to se je zgodilo!«

»Kmet v tej stranki res nima kaj iskati«, je dejal župan.

»Hvala Bogu, da jih je vedno manj, ki še tam iščejo svojo kmetijsko bodočnost! Ti, ki jih je preje samo ime te stranke slepilo, ne bodo več imeli tega slepila. Oni morajo s Puceljem — v liberalno stranko, kjer bodo tlačani svobodomiselcem in brezvercem, kakor tlačani že Pucelj in njegov ožji krog. Ali pa morajo kreniti v vrste, kjer smo slovenski kmetje res zbrani in kjer se štiti naša kmetijska pravda, morajo priti v vrste Slovenske ljudske stranke! Pod nobenim pogojem ne smemo pustiti, če se liberalci zbirajo v skupno fronto, da bi mi ne bili tudi že preje zbrani in pripravljeni!«

»Bomo že fronto prebili«, se je zopet vtaknil vmes šaljivec in »pesniško« končal razgovor: »Le naj si nikar ne želijo novih volitev, jih bomo naučili kozjih molitev, ker se slovenskih molitev bojijo, da ne padejo v — pravoslavje!«

V NAŠI DRŽAVI.

Kralj v Južni Srbiji. Kralj se je podal pretekli teden v Južno Srbijo, da se je tam tudi sam prepričal, kako so se razmere pod notranjim ministrom dr. Korošcem uredile.

Narodna skupščina začne dne 5. novembra z rednim zasedanjem. — Predložen ji bo že proračun, dasi še ni predpisan rok minil. Tudi letos je bila glavna skrb vlade pri sestavi proračuna, da se varčuje.

Novi predsednik narodne skupščine je Ilija Mihajlovič, — radikal. Ostala mesta v predsedstvu so se razdelila tako, da ima Davidovičeva skupina 1. podpredsednika, Spahova skupina 2. podpredsednika, SLS pa 1. tajnika, ki je g. Bedjanič. — Opozicija je zastoj pričakovala, da se bo pri vprašanju predsedstva naša vladina zveza razdrila.

Preureditev finančne uprave. Pokrajinam se namerava dati kar največ gospodarske svobode, avtonomije. Zato se je začelo s pripravami. V celi državi imamo sedaj vsled nove uredbe le samo 14 finančnih ravnateljstev. Za Slovenijo je eno in to skupno za obe oblasti. V delokrog finančnega ravnateljstva se preneajo mnogi posli, ki jih je do sedaj reševal finančni minister. Celo Hrvatje so s to uredbo zelo zadovoljni. Vendar enkrat!

»Danes pa ni šaljivca tu, se bomo lažje resno pogovorili«, je dejal župan.

»Kam pa je šel?« so začeli drugi, ki so radi imeli kako šalo vmes.

»V pravoslavje je prestopil«, se je šaljivec nenadoma oglasil, ker je zavil okrog ogla trgovine. Ker pa je bil resen, se mu ni nihče nasmejal.

»Zakaj pa v pravoslavje?« je vprašal župan. Odgovoril mu je pa gospodar:

»Ali ne veš, da gremo zdaj vsi v pravoslavje, če — slovensko molimo? Stvar je sledeča: Stavil se je že svoj čas predlog, da naj se opravljajo nekatere molitve v cerkvi namesto v latinskem, v domačem jeziku, da ljudje bolj razumejo, mašni obred pa naj se služi v staroslovenskem jeziku, kakor je to papež potrdil sv. Cirilu in Metodu. Zdaj so naši liberalci o tem nekaj slišali. Svoj čas so vpili, zakaj se take molitve ne uvedejo. A sedaj pa vpijejo, da gre — dr. Korošec v pravoslavje, ker so jugoslovan-